

عنوان مقاله:

راهکارهای توانمندسازی محلات غیررسمی شهرها مورد پژوهش: محلات غیررسمی شهر چابهار

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

افشین سفاهن - استادیار گروه جغرافیای دانشگاه پیام نور تهران

سیما فیروزی داد - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری- مسکن و بازآفرینی شهری

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین چالش های شهرنشینی در بسیاری از کشورهای جهان و بویژه کشورهای درحال توسعه بوجود آمدن محلات حاشیه نشین با مشکلات عدیده خاص خود بوده که ناشی از رشد شتابان و بدون برنامه ریزی شهرها در بسیاری از این کشورها بوده است. این مسئله در کشور ما نیز وجود دارد و امروزه در کنار کلان شهرهای کشور، بسیاری از شهرهای متوسط همچون چابهار نیز با این پدیده مواجه هستند. این مطالعه به تحلیل و بررسی تاریخی علل شکل گیری حاشیه نشینی در شهر چابهار با استفاده از روش تحقیق اسنادی و روش تحقیق میدانی پرداخته است. نتایج بدست آمده، همراستا با نظریات مکتب وابستگی و نظریه اکولوژی شهری، حکایت از آن دارد که دلیل اصلی شکلگیری اجتماعات حاشیه نشین در شهر چابهار مهاجرت گروه بزرگی از روستاییان و کشاورزان منطقه بوده است که اولاً بر اثر سیستم اجتماعی جدید حاصل از اصلاحات ارضی آب و زمین خود را از دست داده بودند و زمین هایشان به اندازه ای نبود که کفاف مخارج زندگی شان را بدهد و در ثانی مجذوب جذابیت های این شهر برای مهاجران شده بودند که بر اثر سرمایه گذاری های دولت بویژه در بخش شیلات و کشتیرانی و نیز ساخت و گسترش پایگاه های نظامی متعدد و نتیجتاً نیاز به نیروی کار، بوجود آمده بودند، در حالیکه زیر ساخت های لازم برای جذب و بکارگیری این تعداد از مهاجرین در اشتغال رسمی و قانونی وجود نداشت و بسیاری از این افراد ضمن اشتغال به کارهایی چون دکه داری، کارگری، بقالی و حتی خرید و فروش مواد مخدر، مجبور به سکونت در کپر ها و ساختمان های مخروبه ای شدند که هسته اولیه شکل گیری محلات حاشیه نشین را بوجود آوردند.

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، ساماندهی، توانمندسازی، شهر چابهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/774183>

